

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΟΣΧΑΣ

Της Θείας Λειτουργίας του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου και της λιτανεύσεως των ιερών εικόνων προεξήρχε στις 5 Μαρτίου 2017, την Κυριακή της Ορθοδοξίας, ο Αγιώτατος Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών κ.κ. Κύριλλος.

Επίσης συλλειτουργήσαν οι Μητροπολίτης Κρουτίσης και Κολόμνας Ιουβενάλιος, Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, Ίστρας Αρσένιος, οι Αρχιεπίσκοποι Βερεγιάς Ευγένιος, Σέργκιεφ Ποσάντ Θεόγνωστος, πλειάδα Ιεραρχών και κληρικών του Πατριαρχείου Μόσχας.

Ακόμη παρέστησαν συλλειτουργούντες εκπρόσωποι των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών παρά τον Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών: ο Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως Νήφων (Πατριαρχείο Αντιοχείας), ο Επίσκοπος Μοράβιτσι Αντώνιος (Πατριαρχείο Σερβίας), ο Αρχιμανδρίτης Θεόκτιστος (Πατριαρχείο Βουλγαρίας), ο Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Σεμιατόφσκυ (Ορθόδοξος Εκκλησία Τσεχίας και Σλοβακίας).

Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία παρέστησαν Πρέσβεις χωρών τινών: της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Φρυγανάς, της Δημοκρατίας της Σερβίας κ. Σλαβένκο Τέρζιτς, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας κ. Μποϊκο Κότσεφ, της Δημοκρατίας της Μολδαβίας κ. Δουμίτρου Μπράγκις, της Νότιας Οσετίας κ. Ζναούρ Γκασσίγεφ.

Κατά τη Θεία Μυσταγωγία ο Αγιώτατος Πατριάρχης Κύριλλος προέβη σε είς πρεσβύτερον χειροτονία του ιεροδιακόνου Ανδρονίκου, αδελφού της Ιεράς Μονής Υπαπαντής (Σρετένσκυ).

Περαίνων την πανήγυρη ο Προκαθήμενος της Ρωσικής Εκκλησίας κήρυξε το θείο λόγο, όπου ευχήθηκε στους παρισταμένους για το εορταζόμενο γεγονός και μεταξύ άλλων τόνισε:

«Αυτή την ημέρα μνήμην ποιούμεθα της νίκης επί των αιρέσεων και νοερώς μετέχομεν των κατά το Θ' αιώνα πανηγυρικών εκδηλώσεων στην Κωνσταντινούπολη, όταν με ενεργό συμβολή της ευλαβούς αυτοκράτειρας Θεοδώρας και με πλήρη υποστήριξη της Ιεραρχίας και του πιστού λαού ετέθη τέρμα στην βαριά εποχή της εικονομαχίας.

Η εικονομαχία φύτρωσε από συγκεκριμένες αιρετικές πλάνες και δοξασίες, όπως και κάθε αίρεση πριν και μετά από αυτή. Σύμφωνα με τον Άγιο Αθανάσιο Αλεξανδρείας, τον μεγάλο αγωνιστή κατά της αιρέσεως του Αρειανισμού, ο πατήρ των δοξασιών αυτών ήταν ο ίδιος πλάνος διάβολος.

Στη βάση κάθε αιρετικής δοξασίας κείται η κακή βούληση του εχθρού του ανθρωπίνου γένους. Και όμως τι είναι οι αιρετικές γνώμες; Κάθε αίρεση παρουσίαζε κίνδυνο με το ότι δεν απέρριπτε ολόκληρη τη χριστιανική διδασκαλία, ούτε αμφισβητούσε την αυθεντία των Αγίων Αποστόλων ή του Ευαγγελίου, είτε των αποστολικών ανδρών, των απολογητών και των αγίων πατέρων. Εν τούτοις χωρίς να αποκηρύττει την προηγούμενη διδασκαλία η αίρεση την «εμπλούτισε» με δικές τις δοξασίες, οι οποίες κατ' αρχήν κατέστρεφαν ολοσχερώς όσα διακήρυττε ως πίστη της η Εκκλησία.

Αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος της αιρέσεως, η οποία δήθεν ανταποκρίνεται στις νέες προκλήσεις, τα νέα προβλήματα, τις νέες φιλοσοφικές ιδέες και πεποιθήσεις. Φαινομενικά είναι καλή η πρόθεση εκ μέρους της αιρέσεως να ανταποκριθεί θετικά σε πολλές αυτές τις απόψεις και πεποιθήσεις, να αναζητήσει κάποια στηρίγματα δι' αυτές μέσα στην ίδια τη χριστιανική πίστη. Και όμως με αφορμή κάποια διαφωνία οι αιρετικοί προβαίνουν σε «διόρθωση» της Ορθοδόξου πίστεως, η οποία έχει την αφετηρία τους Αγίους Αποστόλους, προκειμένου να προσεγγίσουν την πίστη στις επικρατούσες στην κοινωνία γνώμες».

Ο Αγιώτατος κ. Κύριλλος αναφέρθηκε στην αίρεση του Αρείου, ο οποίος αρνήθηκε τη θεότητα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Επίσης παρομοίασε τις ευρέως διαδεδομένες κατά τα Νεότερα Χρόνια φιλοσοφικές δοξασίες περί του ανθρώπου ως απόλυτης αξίας με εκείνες του Αρείου. Το κοινό γνώρισμα και των δύο θεωρήσεων είναι ο άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει ανάγκη το Θεό, ο οποίος πρέπει να επιδιώκει την απόλυτη ελευθερία, να αποδεσμεύεται απολύτως, ενώ η κοινωνία καλείται να εξυπηρετήσει αυτή την απόλυτη ελευθερία του ανθρωπίνου προσώπου. Ο σκοπός ήταν να αντικατασταθεί ο ίδιος ο Θεός με τον άνθρωπο!

Η αίρεση της εικονομαχίας αρνείτο την πραγματικότητα της Θείας Ενσαρκώσεως. Άλλωστε εάν ο Κύριος Ιησούς Χριστός ενσαρκώθηκε, εάν άφησε την απεικόνιση του Προσώπου του, εάν ζούσε η Θεομήτωρ, εγείρεται το ερώτημα, διατί είναι αδύνατη η αναπαράσταση των μορφών αυτών;

Η διαφύλαξη των δογμάτων και της πίστεως τι σημαίνει; Η διαφύλαξη της πίστεως δεν είναι μια απλή επανάληψη των παλαιών δογματικών διατυπώσεων, άλλωστε είναι ελάχιστοι όσοι ενθυμούνται αυτές. Έχουμε ανάγκη να κρατήσουμε την πίστη, τη διατυπωμένη έν εκκλησιαστικοῖς δόγμασιν ουσιαστικά. Οφείλουμε να ζήσουμε σύμφωνα με την πίστη μας, σύμφωνα με εκείνα τα

δόγματα, ώστε να μπορέσουμε να αντισταθούμε στον πλάνο διάβολο, τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους, υπογράμμισε ο Πατριάρχης Κύριλλος.

Κατά την επίσημη δεξίωση μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως τον Αγιώτατο Πατριάρχη Κύριλλο εκ μέρους των εκπροσώπων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών παρά τον Πατριαρχικό Θρόνο Μόσχας προσφώνησε ο Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως Νήφων, ο οποίος ευχήθηκε στον Προκαθήμενο της Ρωσικής Εκκλησίας για την Κυριακή της Ορθοδόξιας, «την ημέρα, κατα την οποία θριαμβεύει η έν αγάπη δικαιοσύνη».

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/48665/>